

pludselig erfare, at der havde været atombomber i vores land. Citat slut.

Og hr. Lars-Emil Johansen fortsatte, citat:

Uden Grønland ville Danmark jo ikke være andet end en lille klat på verdenskortet, som ingen regnede med. Hvis vi var selvstændige, kunne vi jo selv vælge, hvem vi ville indgå aftaler med. Det var den løsning, Island valgte under krigen. De gav slip på Danmark og fik en aftale med USA. De valgte en forsvarsaftale med nogle, der faktisk kunne forsvare dem. Citat slut.

Mener hr. Lars-Emil Johansen, at Danmark ikke har været i stand til at forsvare Grønland? Eller skal bemærkningerne forstås sådan, at hr. Lars-Emil Johansen er godt træt af de danske aftaler, også på det forsvarspolitiske område, og egentlig bare glæder sig til den dag, hvor han kommer til slaraffenland?

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:03

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg går ud fra, at med den store interesse, hr. Søren Espersen har for Grønland, er han også klar over, at der er en forsvarsaftale af 1951 mellem Danmark og USA om forsvaret af Grønland. Den aftale går ud på, at det langt hen ad vejen er USA, der påtager sig forsvaret af Grønland, og det er den, jeg refererede til.

Hvis ordvalget somme tider har været lidt for stærkt for hr. Søren Espersens lidt sarte ører, vil jeg forklare, at det somme tider er lidt vanskeligt at finde det helt milde udtryk, når man tager i betragtning, at der har været deponeret atombomber uden vores viden, at der ligger brintbomber på bunden af havet ud for Qaanaaq, og at der faktisk kunne nævnes en række andre skrækeksempler, hvis man virkelig ville beskæftige sig så meget med fortiden, som hr. Søren Espersen giver udtryk for. Den forsvarsaftale er indgået, men fremover skal der indgås aftaler mellem Grønland og USA, hvis og når Grønland bliver selvstændigt.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Sjúrdur Skaale.

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (TF):

For nogle år siden skrev jeg sammen med andre en bog om Færøernes og Grønlands ret til selvbestemmelse i henhold til international lov og praksis. I den anledning var vi i FN, hvor vi havde et møde med daværende generalsekretær, Kofi Annan, og hans nærmeste rådgivere. De spurgte, hvorfor vi var kommet, og vi svarede selvfølgelig, at det var, fordi danskerne ikke respekterede vores rettigheder.

Nu er disse FN-folk ikke sentimentale folk. De er vant til undertrykkelse og brutalitet over hele kloden, så de var naturligvis parate til at lytte til disse undertrykte færing, der ville fortælle om de grusomheder, de havde været udsat for. Alt skulle frem i lyset.

For ligesom at danne sig et billede af den aktuelle situation ville de først vide, hvor mange færøske patrioter der var blevet myrdet af danske styrker inden for de sidste år. Tja, sådan set ingen, måtte vi jo svare.

De ville også vide, hvor mange færøske politiske fanger der sidder i danske fængsler og bliver pint for deres synspunkter. Ingen, måtte vi svare.

De ville se billeder af eventuelle massegrave. Dem havde vi ikke.

De ville vide, om færing blev nægtet adgang til radio og fjernsyn, og hvorledes talefriheden ellers blev begrænset. Det bliver den sådan set ikke, måtte vi jo svare.

Da disse FN-folk så ikke kunne få dokumentation for nogen af disse typiske former for undertrykkelse, blev de selvfølgelig ikke så lidt forbløffede. Men for at sikre sig, at intet undgik deres opmærksomhed, spurgte de videre, om færing måske blev pålagt en specielt lang militærtjeneste i Danmark. Næ, den slipper vi sådan set helt for, måtte vi jo svare.

De spurgte videre, om færing skal betale en specielt høj pris for at kunne tage uddannelser i Danmark. Dem får vi sådan set gratis, måtte vi svare, og så får vi dansk SU oveni.

Men vi var jo kommet til New York. Vi sad ved bordet, og noget måtte vi jo sige, selv om vi ikke kunne svare bekræftende på nogen af de stillede spørgsmål. Og så var det, vi kom med vores afgørende statement: Danskerne undertrykker os, og de ydmyger os hver evig eneste gudskabte dag med penge. De smider en hel milliard kroner i hovedet på os stakkels 50.000 mennesker hvert eneste år. Vi kvæles i penge.